

09-09-2021

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: Usž-1930/21-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Borisa Markovića, predsjednika vijeća, mr. sc. Mirjane Juričić i Blanše Turić, članica vijeća te više sudske savjetnice - specijalistice Biserke Špoljar, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja TECH CONSULT d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, kojeg zastupaju opunomoćenici odvjetnici u Zajedničkom odvjetničkom uredu Josip Kozjak i Miroslav Rendić u Varaždinu, Franjevački trg 11, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe K TEKSTIL d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, radi predstečajne nagodbe, odlučujući o žalbi tužitelja izjavljenoj protiv presude Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 25 Usl-711/16-10 od 26. rujna 2018., na sjednici vijeća održanoj 26. svibnja 2021.

p r e s u d i o j e

I. Poništava se presuda Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 25 Usl-711/16-10 od 26. rujna 2018. i sudi:

Usvaja se tužbeni zahtjev i poništava rješenje Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-423-01/15-01/539, urbroj: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. i rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, urbroj: 04-06-15-8016-51 od 16. srpnja 2015. te se predmet vraća na ponovni postupak prvostupanjskom upravnom tijelu.

II. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi troškove upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn.

III. Nalaže se tuženiku da tužitelju naknadi trošak sastava žalbe u iznosu od 3.125,00 kn, dok se u preostalom dijelu za iznos od 14.796,87 kn zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka odbija.

Obrazloženje

1. Pobijanom presudom Upravnog suda u Zagrebu, poslovni broj: 25 Usl-711/16-10 od 26. rujna 2018. odbijen je tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Ministarstva

financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, klasa: UP/II-423-01/15-01/539, urbroj: 513-04/16-2 od 21. siječnja 2016. i rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, urbroj: 04-06-15-8016-51 od 16. srpnja 2015. (točka I. izreke). Odbijen je zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn kao neosnovan (točka II. izreke).

2. Navedenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, urbroj: 04-06-15-8016-51 od 16. srpnja 2015., kojim je odbačena prijava tražbine tužitelja kao vjerovnika u iznosu od 6.294.092,89 kn.

3. Protiv navedene presude žalbu je podnio tužitelj zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu i pogrešne primjene materijalnog prava. U bitnome ističe da iz obrazloženja pobijane presude proizlazi da je postupak koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja zakonito proveden, odnosno da je u okvirima istoga postupka činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno, odnosno da je materijalno pravo pravilno primijenjeno, pa da je pravilno odbačena prijava tražbine vjerovnika u postupku predstečajne nagodbe nad društvom K TEKSTIL d.o.o. Takav stav prvostupanjski sud temelji na zaključku kako je konkretno riječ o spornoj tražbini, odnosno o budućoj tražbini za koju ne postoji ovršna isprava, niti je dužnik istu priznao, pa da su osnovano sve temeljem članka 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi upravna tijela odbacila predmetnu prijavu tražbine. Smatra da se ovakav stav temelji na potpuno pogrešnoj primjeni materijalnog prava, odnosno podredno na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju u sporu. Prije svega ukazuje na nesporne činjenice da je nad društvom K TEKSTIL d.o.o. rješenjem Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02 dana 30. travnja 2015. otvoren postupak predstečajne nagodbe, da je prijavio tražbinu u predmetnom postupku sklapanja predstečajne nagodbe u visini od 6.294.092,89 kn uz koju je prijavu, osim relevantne dokumentacije iz koje proizlazi pravna osnova iste, dostavio i ZK izvadak iz kojeg je vidljivo da je vlasnik nekretnine na koju je upisano založno pravo Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. vjerovnika društva K TEKSTIL d.o.o. te da je rješenjem tuženika odbijena žalba izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02 od 16. srpnja 2015., a kojim rješenjem je odbačena njegova prijava tražbine u postupku predstečajne nagodbe nad društvom K TEKSTIL d.o.o. Stoga smatra da sud pogrešno zaključuje da nije dostavio valjanu pravnu osnovu temeljem koje prijavljuje spornu tražbinu u navedenom iznosu, pa da ista tražbina pozivom na odredbu članka 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ne može biti predmetom predstečajne nagodbe. Na navedeni način prvostupanjski sud gotovo pa niti ne ispituje činjenične navode tužbe, već jednostavno potvrđuje stajalište upravnih tijela izraženo u pobijanim odlukama. Ukazuje da uvidom u dokumentaciju dostavljenu uz tužbu, odnosno dokazne prijedloge istaknute u okviru predmetnog upravnog spora jasno proizlazi da je dostavio svu raspoloživu dokumentaciju iz koje proizlazi njegovo svojstvo založnog dužnika, odnosno njegov odnos prema društvu dužnika u postupku predstečaja. Pri tome FINA kao prvostupanjsko tijelo, a što svojim rješenjem potvrđuje i drugostupanjsko tijelo, kao nesporno utvrđuje njegovo regresno pravo kao vjerovnika prema dužniku, ako bi došlo do prodaje predmetne nekretnine od hipotekarnog vjerovnika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., ali osporava potencijalnu

visinu regresne tražbine tužitelja kao vjerovnika prema dužniku i to na način da u cijelosti odbacuje prijavljenu tražbinu. Dakle, proizlazi da kao vjerovnik ima potencijalno regresno pravo prema dužniku, ali s navedene osnove nema nikakvu tražbinu prema dužniku, koji zaključak je kontradiktoran, jer bi po njemu ispalo da nekretnina na koju Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. ima upisano založno pravo nema nikakvu vrijednost, jer je u cijelosti odbačena tražbina, iako ima regresno pravo prema dužniku, a nesporno je i da predmetna nekretnina ima određenu vrijednost po kojoj će se unovčiti. Stoga smatra da upravna tijela, niti prvostupanjski sud, nisu pravilno utvrdili relevantne činjenice, odnosno da su izveli sasvim pogrešne zaključke iz utvrđenih činjenica te pogrešno i nepotpuno primijenili materijalno pravo. Nastavno ukazuje da propust tijela u upravnom postupku, odnosno prvostupanjskog suda da prilikom donošenja odluke o prijavljenoj tražbini primijene odredbu članka 72.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Stoga smatra da je nepravilno shvaćanje upravnih tijela, kao i prvostupanjskog suda, da se u postupku predstečajne nagodbe ne prijavljuju, odnosno ne utvrđuju buduće tražbine jer je navedenom odredbom Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi izričito propisano da solidarni dužnici, jamci dužnika, banke, garanti/izdavatelji akreditiva, odnosno osobe koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveza, prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, odnosno da se navedene tražbine utvrđuju, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika. Ističe da je prijavljujući svoju tražbinu u predmetnom predstečajnom postupku postupio upravo u skladu s navedenim te je u svojoj prijavi istaknuo kako na nekretnini u njegovom vlasništvu u korist Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. upisana hipoteka u visini od 1.500.000,00 EUR u kunsnoj protuvrijednosti, dakle, nedospjela tražbina za koju će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze te pritom prijavio trenutno potraživanje Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn, kako to proizlazi iz priloženih otvorenih stavaka iz prijave tražbine vjerovnika, dakle, iznos bitno manji od upisane hipoteke, a što FINA kao prvostupanjsko tijelo, tuženik kao drugostupanjsko tijelo upravnog postupka i u konačnici sud u svojim odlukama također pogrešno utvrđuju. Osim navedenog ističe da je dužnik u popisu vanbilančnih obveza i sam naveo postojanje obveze prema njemu kao vjerovniku i to za isti iznos za koji je kao vjerovnik prijavio svoju tražbinu, pa u smislu odredbe članka 60. stavka 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi postoji suglasnost dužnika i tužitelja kao vjerovnika o postojanju i visini tražbine, te se takva tražbina smatra utvrđenom tražbinom. Smatra da je prvostupanjski sud bio dužan ispitati pravilnost i potpunost činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, a osobito pravilnost i potpunost primjene materijalnog prava, a sud je propustio utvrditi kako je konkretno riječ o nespornoj nedospjeloj tražbini vjerovnika, odnosno potencijalnoj regresnoj tražbini prema dužniku u predstečajnom postupku, a tako i primijeni relevantne zakonske odredbe. Na taj način su ostvarene žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te pogrešne primjene materijalnog prava, a podredno i bitne povrede pravila sudskog postupka. Predlaže da se žalba uvaži i pobijana presuda preinači na način da se usvoji tužba i postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti, kao i da tuženika obveže na plaćanje ukupnih troškova postupka. Traži trošak

sastava žalbe u iznosu od 17.921,87 kn te pristojbu za presudu i za žalbu po odluci suda.

4. Zainteresirana osoba podnosi žalbu zbog bitne povrede pravila sudskog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu i pogrešne primjene materijalnog prava. Također ukazuje da je stav prvostupanjskog suda utemeljen na potpuno pogrešnoj primjeni materijalnog prava, odnosno podredno na pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju u sporu. Isto tako, ukazuje da uvidom u dokumentaciju dostavljenu uz tužbu, odnosno dokazne prijedloge istaknute u okviru predmetnog upravnog spora, jasno proizlazi da je vjerovnik dostavio svu raspoloživu dokumentaciju iz koje proizlazi njegovo svojstvo založnog dužnika, odnosno njegov odnos prema društvu dužnika u postupku predstečaja. Nadalje, ističe da FINA i tuženik kao nesporno utvrđuju regresno pravo tužitelja kao vjerovnika prema dužniku, ako bi došlo do prodaje predmetne nekretnine od strane hipotekarnog vjerovnika Hypo Alpe-Adria-Bank d.d., međutim osporava potencijalnu visinu regresne tražbine tužitelja kao vjerovnika prema dužniku i to na način da u cijelosti odbacuje prijavljenu tražbinu. Ukazuje da budući da FINA, a što svojim rješenjem potvrđuje i drugostupanjsko tijelo, ne zna i ne može znati kolika će biti procijenjena predmetna nekretnina i po kojoj cijeni će biti unovčena u postupku prisilne naplate, evidentno je da je trebalo priznati tužitelju kao vjerovniku cjelokupni iznos prijavljene tražbine s osnove potencijalnog regresnog prava, odnosno u iznosu od 6.294.092,89 kn za koji iznos se hipotekarnih vjerovnik Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. može namiriti iz nekretnine tužitelja. Stoga smatra da niti upravna tijela niti prvostupanjski sud nisu pravilno utvrdili relevantne činjenice odnosno da su izveli sasvim pogrešne zaključke iz utvrđenih činjenica te pogrešno i nepotpuno primijenili materijalno pravo. Nadalje, ukazuje na propust tijela u upravnom postupku, odnosno prvostupanjskog suda, da prilikom donošenja odluke o prijavljenoj tražbini tužitelja primijene odredbu članka 72.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, a slijedom koje je nepravilno shvaćanje upravnih tijela, kao i prvostupanjskog suda, da se u postupku predstečajne nagodbe ne prijavljuju, odnosno ne utvrđuju buduće tražbine, sve budući da je navedenom zakonskom odredbom izričito propisano da solidarni dužnici, jamci dužnika, banke, garanti/izdavatelji akreditiva, odnosno osobe koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze, odnosno da se navedene tražbine utvrđuju, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika. Navodi da je prijavljujući svoju tražbinu u predmetnom predstečajnom postupku tužitelj postupio upravo u skladu s navedenim te da je Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. upisala hipoteku u visini od 1.500.000,00 EUR u kunskoj protuvrijednosti, dakle, da postoji nedospjela tražbina za koju će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze te je pritom prijavio trenutno potraživanje banke u iznosu od 6.294.092,89 kn kako to proizlazi iz priloženih otvorenih stavaka iz prijave tražbine vjerovnika, dakle, iznos bitno manji od upisane hipoteke. Ističe i da je dužnik u popisu vanbilančnih obveza i sam naveo postojanje obveze prema tužitelju kao vjerovniku i to za isti iznos za koji je tužitelj kao vjerovnik prijavio svoju tražbinu pa u smislu odredbe članka 60. stavka 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi postoji suglasnost dužnika i tužitelja kao vjerovnika o postojanju i visini tražbine pa se takva tražbina smatra utvrđenom

tražbinom. Smatra da je sud bio dužan ispitati pravilnost i potpunost činjeničnog stanja utvrđenog u upravnom postupku, a osobito pravilnost i potpunost primjene materijalnog prava te da je propustio utvrditi kako je konkretno riječ upravo o nespornoj nedospjeloj tražbini vjerovnika, odnosno potencijalnoj regresnoj tražbini prema dužniku u predstečajnom postupku, te nastavno i primijeniti relevantne zakonske odredbe. Na navedeni način su ostvarene žalbene osnove pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja u sporu te pogrešne primjene materijalnog prava, a podredno i bitne povrede pravila sudskog postupka. Posebno ističe da, osim što se temelji na nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju, odnosno propustu suda da primjeni ključne odredbe Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (članak 72.a) predstavlja i svojevrsni izvor pravne nesigurnosti budući da se time odstupa od zauzetog stava istoga suda u identičnim činjeničnim situacijama. Predlaže da se žalba uvaži te pobijana presuda preinači na način da se usvoji tužba i postavljeni tužbeni zahtjev u cijelosti kao i da se tuženika obveže na plaćanje ukupnih troškova postupka.

6. Zainteresirana osoba u odgovoru na žalbu tužitelja ističe da se u svemu slaže s navodima tužitelja iz žalbe te istu smatra osnovanom u cijelosti te predlaže da se žalba uvaži.

7. Tuženik nije podnio odgovor na žalbu.

8. Žalbe su osnovane.

9. Ispitujući pobijanu presudu sukladno odredbi članka 73. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima („Narodne novine“, broj 20/10., 143/12., 152/14., 94/16.-odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske i 29/17., dalje: ZUS), u dijelu u kojem je osporavana žalbama i u granicama razloga navedenih u žalbama, ovaj sud nalazi osnovanim žalbene navode tužitelja i zainteresirane osobe o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju odnosno pogrešnoj primjeni materijalnog prava.

10. Suprotno žaliteljevim tvrdnjama, prvostupanjski upravni sud je u tijeku spora pravilno primijenio odredbe ZUS-a, pa stoga nije osnovan žalbeni razlog bitne povrede pravila sudskog postupka, a žalitelji određeno niti ne obrazlažu u čemu bi se sastojala povreda pravila sudskog postupka.

11. No, prema ocjeni ovoga suda nije prihvatljivo stajalište prvostupanjskog upravnog suda da je u postupku koji je prethodio donošenju pobijanog rješenja činjenično stanje potpuno i pravilno utvrđeno i pravilno primijenjeno materijalno pravo uz obrazloženje da su predmet predstečajne nagodbe bila nesporna dugovanja i potraživanja koja su u postupku utvrđena temeljem dostavljene vjerodostojne dokumentacije, a što je utvrđeno i na održanom ročištu i sastavljenoj tablici koja je sastavi dio pobijanog rješenja, sve sukladno članku 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi („Narodne novine“, broj: 108/12., 144/12., 81/13. i 112/13.), u kojem je proveden ispitni postupak, a u odnosu na prijavljenu tražbinu tužitelja kao vjerovnika prema dužniku K TEKSTIL d.o.o. tužitelj nije dostavio valjanu pravnu osnovu temeljem koje prijavljuje spornu tražbinu u traženom iznosu, odnosno da je tužitelj kao vjerovnik neosnovano i nezakonito prijavio buduću tražbinu koju dužnik nije priznao, pa kako ne postoji suglasnost između vjerovnika i dužnika niti postoji ovršna isprava, to je u upravnom postupku nedvojbeno bilo osnove za zaključak da se radi o spornoj tražbini, koja u tom slučaju ne može biti predmetom predstečajne nagodbe sukladno Zakonu o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi.

12. Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj prijavio tražbinu u predmetnom postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom K TEKSTIL d.o.o., zaprimljenu kod Financijske agencije 3. lipnja 2015. za iznos ukupno 6.294.092,89 kn temeljem aneksa broj II. uz Ugovor o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj: 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljen 10. rujna 2009. s Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. te kao dokaz priložio povijesni izvadak za društvo K TEKSTIL d.o.o., navedeni Aneks, potvrdu Hypo Alpe-Adria-Bank d.d. o stanju obveza dužnika K TESKTIL d.o.o. i zemljišno-knjižne izvratke o vlasništvu nekretnina.

13. Odredbom članka 60. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika, a prema stavku 2. istog članka Zakona propisano je da se tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava, smatraju utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaze javnom ili javno ovjerovljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala.

14. Prema stavku 3. istog članka Zakona propisano je da se tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika smatraju utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu. dužnik naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. toga Zakona.

15. Odredbom članka 71. stavka 1. navedenog Zakona propisano je da pravne posljedice otvaranja postupka predstečajne nagodbe nastaju za sve tražbine vjerovnika prema dužniku koje su nastale do otvaranja postupka, ako ovim Zakonom nije drukčije propisano. Postupak predstečajne nagodbe ne utječe na pravo odvojenog namirenja islučnih i razlučnih vjerovnika (stavak 2.).

16. Sukladno navedenim odredbama tuženik, a što prihvaća i prvostupanjski upravni sud, ocjenjuje da u postupku predstečajne nagodbe Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ne propisuje prijavljivanje i/ili priznavanje buduće tražbine koja tek može, ali ne mora nastati, odnosno da su predmet predstečajne nagodbe bila nesporna dugovanja i potraživanja koja su u postupku utvrđena temeljem dostavljene vjerodostojne dokumentacije, a što je utvrđeno na održanom ročištu i sastavljenoj tablici koja je sastavni dio pobijanog rješenja, a sve sukladno članku 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi u kojem je proveden ispitni postupak.

17. No, osnovani su žalbeni navodi tužitelja i zainteresirane osobe da je i tuženik i prvostupanjski upravni sud zanemario odredbu članka 72.a stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, prema kojoj solidarni dužnici, jamci dužnika, banke, garanti/izdavatelji akreditiva te osobe koje imaju pravo regresa prema dužniku prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje dospjele tražbine s osnova jamstva/solidarnog dužništva/garancija/akreditiva, odnosno regresnog zahtjeva. Prema stavku 2. istog članka Zakona solidarni dužnici, jamci dužnika, banke, garanti/izdavatelji akreditiva prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze te tražbine utvrđuju se, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika.

18. Sukladno odredbi stavka 3. i 4. istog članka Zakona pravo glasa nemaju oni solidarni dužnici, jamci i osobe koje imaju pravo regresa koji imaju pravni položaj povezanih osoba (članovi uprave društva dužnika, članovi društva dužnika i dioničari s udjelom višim od 25% u temeljnom kapitalu dioničkog društva dužnika ili vladajuće društvo u odnosu na društvo dužnika ili ovisno društvo u odnosu na društvo dužnika), a utvrđene tražbine navedenih vjerovnika ne uračunavaju se u ukupan iznos utvrđenih tražbina za potrebe glasovanja.

19. S obzirom na navedene odredbe, prema ocjeni ovoga suda, nije prihvatljivo stajalište tuženika, a kojega prihvaća i prvostupanjski upravni sud, da se u postupku predstečajne nagodbe ne prijavljuju buduće tražbine, odnosno da je tužitelj neosnovano i nezakonito prijavio takvu tražbinu koju dužnik nije priznao. Naime, odredbom članka 72.a Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi izričito je propisano da solidarni dužnici, jamci dužnika, banke, garanti/izdavatelji akreditiva prijavljuju u postupak predstečajne nagodbe svoje nedospjele tražbine za koje će imati regresno pravo od dužnika u slučaju ispunjenja obveze te da se ta tražbina utvrđuje, ali će za iste dužnik u nacrtu predstečajne nagodbe naznačiti da ih je i u kolikom iznosu dužan ispuniti samo u slučaju nastupa regresne obveze od strane dužnika.

20. Osim toga, zainteresirana osoba u odgovoru na žalbu ističe da je, kao dužnik u popisu vanbilančnih obveza i sam naveo postojanje obveze prema tužitelju kao vjerovniku i to za iznos za koji je tužitelj kao vjerovnik prijavio tražbinu pa u smislu odredbe članka 60. stavka 2. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi postoji suglasnost dužnika i tužitelja kao vjerovnika o postojanju i visini tražbine te se takva tražbina smatra utvrđenom tražbinom.

21. Sukladno navedenom, prema ocjeni ovoga suda, nije bilo moguće otkloniti kao neosnovane prigovore tužitelja i zainteresirane osobe o pogrešno i nepotpuno utvrđenom činjeničnom stanju i pogrešnoj primjeni materijalnog prava njima na štetu. Stoga je na temelju odredbe članka 74. stavka 2. ZUS-a usvojena žalba i poništena pobijana presuda, kao i donesena upravna rješenja te je naloženo prvostupanjskom tijelu provođenje ponovnog postupka (točka I. izreke ove presude).

22. U postupku nakon ove presude prvostupanjsko će tijelo na temelju odredaba članka 72.a i članka 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi utvrditi je li u slučaju prijavljene tužiteljeve tražbine riječ o utvrđenoj ili o osporenoj tražbini pa nakon toga donijeti novo, na zakonu osnovano rješenje o utvrđivanju tražbine u postupku predstečajne nagodbe nad zainteresiranom osobom kao dužnikom, pridržavajući se shvaćanja i primjedaba ovoga suda iznesenih u presudi.

23. S obzirom na uspjeh u sporu tužitelju na temelju odredbe članka 79. stavka 1. i 4. Zakona o upravnim sporovima i odredbi Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika („Narodne novine“, broj: 142/12., 103/14., 118/14. i 107/15., dalje: Tarifa) pripada pravo na naknadu troškova zastupanja po opunomoćeniku odvjetniku za sastav tužbe u iznosu od 3.125,00 kn (uključen PDV) prema Tbr. 23. t.1. i Tbr. 42. Tarife za zastupanje na ročištu 19. rujna 2018. u iznosu od 3.125,00 kn (uključen PDV) prema Tbr. 23.t. 2. i Tbr. 42. Tarife, odnosno u ukupnom iznosu od 6.250,00 kn. Stoga je odlučeno kao u točki II. izreke ove presude.

23. Tužitelju pripada i pravo na troškove sastava žalbe prema Tbr. 23.t.3. Tarife, ali s obzirom da se vrijednost predmeta spora smatra neprocjenjivom (članak 79.

stavak 2. ZUS-a), samo u iznosu od 3.125,00 kn dok se u preostalom dijelu za iznos od 14.796,87 kn zahtjev odbija kao neosnovan pa je odlučeno kao u točki III. izreke ove presude.

U Zagrebu 26. svibnja 2021.

Predsjednik vijeća
Boris Marković, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašten službenik

Tanja Nemčić

02. 10. 2018

REPUBLIKA HRVATSKA
UPRAVNI SUD U ZAGREBU
Avenija Dubrovnik 6 i 8

1491

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Upravni sud u Zagrebu, po sutkinji toga suda, Željki Babarović, uz sudjelovanje Suzane Pavić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja TECH CONSULT d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, zastupan po opunomoćenicima, odvjetnicima iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Josip Kozjak i Miroslav Rendić iz Varaždina, Franjevački trg 11, protiv tuženika Ministarstva financija Republike Hrvatske, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Zagreb, Frankopanska 1, uz sudjelovanje zainteresirane osobe K TEKSTIL d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, radi predstečajne nagodbe, nakon održane usmene i javne rasprave, zaključene istog dana, 26. rujna 2018. godine,

p r e s u d i o j e

- I) Odbija se tužbeni zahtjev za poništavanje rješenja Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/15-01/539, Urbroj: 513-04/16-2 od dana 21. siječnja 2016. godine i rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-51 od dana 16. srpnja 2015. godine.
- II) Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora u iznosu od 6.250,00 kn kao neosnovan.

O b r a z l o Ź e n j e

Osporavanim rješenjem tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/15-01/539, Urbroj: 513-04/16-2 od dana 21. siječnja 2016. godine odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-51 od dana 16. srpnja 2015. g. kojim je odbačena prijava tražbine vjerovnika, ovdje tužitelja TECH CONSULT D.O.O., Varaždin, Svilaraska 2, u iznosu od 6.294.092,89 kn.

Tužitelj pobija zakonitost osporavanog rješenja i ističe da u cijelosti osporava pobijano rješenje tuženika i to zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, konkretno odredbi Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (dalje: ZFPPN).

Nesporno je kako je nad dužnikom K TEKSTIL d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, OIB: 07655384117 (dalje u tekstu Dužnik) dana 30.04.2015. godine rješenjem FINANCIJSKE AGENCIJE, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR 02 (dalje u tekstu FINA) otvoren postupak predstečajne nagodbe.

Nakon održanog ispitnog ročišta u predstečajnom postupku nad dužnikom, a nakon što su vjerovnici prijavili svoje tražbine sukladno Oglasu o pozivanju vjerovnika radi sklapanja predstečajne nagodbe od dana 30.04.2015. godine, FINA je donijela rješenje o utvrđivanju tražbina dana 16.07.2015. godine i rješenje o ispravku greške od dana 21.07.2015. godine. Međutim, u istim rješenjima FINA-e donesenima po održavanju ispitnog ročišta nije utvrđeno potraživanje vjerovnika ovdje tužitelja iako je temeljem dokumentacije iz prijave tražbine isto trebalo utvrditi u prijavljenom iznosu od 6.294.092,89 kn. Vjerovnik, odnosno ovdje tužitelj smatra kako je njegova prijava tražbine osnovana, i to iz razloga kako slijedi.

Naime, tužitelj je u svojstvu vjerovnika uz prijavu tražbine dostavio zemljišno knjižno izvadak iz kojeg je vidljivo daje isti vlasnik nekretnine na kojoj je upisano založno pravo Hypo Alpe-Adria Bank d.d., a sve vezano uz Aneks II Ugovora o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj 131-4/2007 sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine sklopljenog dana 10.09.2009. g.

Iz zk izvataka koji je prilog prijavi tražbine vidljivo je da je upravo na nekretnini koja je sada u vlasništvu tužitelja upisano založno pravo u korist Hypo Alpe-Adria Bank d.d., a vezano uz gore spomenuti Sporazum te Aneks Ugovora o odobrenju okvira za financijsko praćenje.

Iz navedenog evidentno proizlazi da bi Hypo Alpe Adria Bank d.d., imala pravo pokrenuti postupak prisilne naplate te se naplatiti iz predmeta zaloga tj. iz nekretnine u vlasništvu ovdje tužitelja čime bi tužitelj stekao regresno pravo prema Dužniku.

Tužitelj ističe kako je u korist HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. upisana hipoteka u visini od 1.500.000,00 EUR u kunsjoj protuvrijednosti, dok je tužitelj kao vjerovnik prijavio trenutno potraživanje HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. u iznosu od 6.294.092,89 kn, kako to proizlazi iz priloženih otvorenih stavaka iz prijave tražbine vjerovnika, dakle, iznos bitno manji od upisane hipoteke, a što FINA kao prvostupanjsko tijelo, a i drugostupanjsko tijelo, odnosno tuženik, u svojim rješenjima također pogrešno utvrđuje.

Uz navedeno valja napomenuti kako su spomenuta rješenja FINA-e (a samim time i rješenje drugostupanjskog tijeka tj. tuženika) i kontradiktorna budući da FINA kao prvostupanjsko tijelo, a što svojim rješenjem potvrđuje i drugostupanjsko tijelo tj. sam tuženik, kao nesporno utvrđuje regresno pravo ovdje tužitelja kao vjerovnika prema Dužniku, ako bi došlo do prodaje predmetne nekretnina od strane hipotekamog vjerovnika HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d., međutim osporava potencijalnu visinu regresne tražbine tužitelja kao vjerovnika prema Dužniku i to na način da u cijelosti odbacuje prijavljenu tražbinu. Iz navedenog zaključka FINA-e kao prvostupanjskog tijela, a što svojim rješenjem potvrđuje i drugostupanjsko tijelo tj. tuženik, proizlazi da tužitelj kao vjerovnik ima potencijalno regresno pravo prema Dužniku, međutim s navedene osnove nema nikakvu tražbinu prema Dužniku. Takav zaključak FINA-e kao prvostupanjskog tijela, odnosno tuženika kao drugostupanjskog tijela, je kontradiktoran jer bi po njemu ispalo da nekretnina na kojoj HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. ima upisano založno pravo nema nikakve vrijednosti jer je u cijelosti odbačena tražbina ovdje tužitelja kao vjerovnika koji i po mišljenju FINA-e kao prvostupanjskog tijela, a što potvrđuje i drugostupanjsko tijelo tj. tuženik, ima regresno pravo prema ovdje Dužniku, a nesporno je da predmetne nekretnine imaju određenu vrijednost po kojoj će se unovčiti.

Budući da FINA kao prvostupanjsko tijelo, a što svojim rješenjem potvrđuje i drugostupanjsko tijelo, ne zna i ne može znati kolika će biti procijenjena predmetna nekretnina i po kojoj cijeni će biti unovčena u postupku prisilne naplate, evidentno je daje trebalo priznati Tužitelju kao vjerovniku cjelokupni iznos prijavljene tražbine s osnove potencijalnog regresnog prava tj. iznos od 6.294.092,89 kn za koji iznos se hipotekami vjerovnik HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. može namiriti iz nekretnine ovdje tužitelja.

Vjerovnik napominje i daje dosadašnja praksa postupanja u postupcima predstečajne nagodbe priznavala tražbine s navedene osnove u identičnim situacijama. Kao primjer navedenog vjerovnik navodi postupak PSN-a društva NIMBUS d.o.o., sa sjedištem u Zagrebu, Sveti Rok 24, OIB: 62931734416. Osim dosad navedenog, tužitelj posebno upire na odredbu iz članka 60. ZFPPN koja glasi:

(1) Na prvom ročištu utvrđuju se tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika.

(2) Tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava smatraju se utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaže javnom ili javno ovjerovljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala.

(3) Tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika smatraju se utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu dužnik naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. ovoga Zakona.

Dužnik je u popisu vanbilančnih obveza i sam naveo postojanje obveze prema ovdje tužitelju kao vjerovniku i to za isti iznos za koji je tužitelj kao vjerovnik prijavio svoju tražbinu.

S obzirom na navedeno, u smislu citirane odredbe članka 60. st. 2. ZFPPN postoji suglasnost dužnika i tužitelja kao vjerovnika o postojanju i visini tražbine pa se takva tražbina smatra utvrđenom tražbinom.

Slijedom navedenom, FINA, odnosno po žalbi tužitelja i tuženik, trebali su donijeti rješenje kojim bi se prijavljena tražbina tužitelja smatrala utvrđenom.

Slijedom svega navedenog Tužitelj predlaže Naslovnom sudu da po provedenom postupku usvoji tužbeni zahtjev i poništi prvostupanjsko i drugostupanjsko rješenje.

Tuženik u odgovoru na tužbu u cijelosti ostaje kod navoda danih u obrazloženju osporavanog rješenja,

Predlaže Sudu da riješi predmetni upravni spor bez nazočnosti opunomoćenika tuženika, te da tužbu odbije kao neosnovanu

Zainteresirana osoba K TEKSTIL d.o.o., Varaždin u odgovoru na tužbu navodi kako smatraju da je tužba u cijelosti osnovana. Smatraju da iz priloženih dokaza koji su prilog dostavljenoj tužbi od strane tužitelja, tražbina koja je bila prijavljena u postupak predstečajne nagodbe, trebala biti utvrđena od strane Nagodbenog vijeća Financijske Agencije.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Sud je dana 19. rujna 2018. g. održao usmenu i javnu raspravu u prisustvu opunomoćenice tužitelja i u odsutnosti urednog pozvanih tuženika i zainteresirane osobe, na temelju ovlaštenja iz odredbe članka 39. stavka 3. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17.), o čemu su tuženik i zainteresirana osoba bili upozoreni u pozivu za raspravu.

Ocjenjajući zakonitost osporavanih rješenja sud je izveo dokaze uvidom u sudski spis te isprave priložene spisu tuženika.

Uvidom u rješenje Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, Klasa: UP-I/110/07/15-01/8016, Urbroj: 04-06-15-8016-51 od dana 16. srpnja 2015. g. Sud je utvrdio da je istim pod točkom 3. odbačena prijava tražbine vjerovnika, ovdje

tužitelja TECH CONSULT D.O.O., Varaždin, Svilaraska 2, u iznosu od 6.294.092,89 kn, s obrazloženjem kako su dana 01. lipnja 2015. godine, vjerovnici navedeni u izreci rješenja, podnijeli Prijave tražbina u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom K TEKSTIL d.o.o., Varaždin, Svilaraska 2, OIB 07655384117.

Vijeće je Zaključkom pozvalo vjerovnike da dostave pravnu osnovu, prijava tražbina u iznosu od 6.294.092,89 kn, odnosno pravni akt iz kojeg jasno proizlazi eventualno pravno sljedništvo s dužnikom ili založnim dužnicima, navedenih u priloženom Aneksu broj II uz Ugovor o odobrenju okvira za financijsko praćenje broj: 131-4/2007. sa Sporazumom o osiguranju novčane tražbine, zaključenog dana 10.09.2009. godine između HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d., Podružnica Varaždin i VIS KG d.o.o., kao korisnika okvira, i PATTING d.o.o. i VIS d.o.o kao založnih dužnika.

Navedeni vjerovnici su u roku dostavili podnesak s dokazima o vlasništvu na pojedinim katastarskim česticama (z. k. izvatke), na kojima je upisana hipoteka u korist HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d, u iznosu od 6.294.092,89 kn. Dostavljeni su Ugovori o kupoprodaji nekretnina, za vjerovnike WINEX d.o.o, T-PRO USLUGE d.o.o. i WINCON d.o.o., te Ugovor o podjeli i preuzimanju za vjerovnika FOROL d.o.o., sada TECH CONSULT d.o.o. Vijeće je utvrdilo da vjerovnik nije postupio u skladu s navedenim Zaključkom.

Nesporno je da su vjerovnici vlasnici pojedinih katastarskih čestica, na kojima je upisana hipoteka u korist HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d, u iznosu od 6.294.092,89 kn, ali se ne može smatrati da isti imaju tražbinu prema dužniku u cjelokupnom iznosu upisane hipoteke. U slučaju eventualne aktivacije založnog prava u korist banke, navedeni vjerovnici imat će regresno pravo prema dužniku, prodavatelju nekretnina u iznosu prema procijenjenoj vrijednosti nekretnina u trenutku naplate.

Iz istog razloga Vijeće nije uvažilo niti iskazane vanbilančne obveze dužnika K TEKSTIL d.o.o. prema navedenim vjerovnicima u iznosu od 6.294.092,89 kn.

Slijedom navedenog, a sukladno odredbi članka 54. stavak 3. Zakona odlučeno je kao u izreci Rješenja.

Uvidom u pobijano drugostupanjsko rješenje tuženika Ministarstva financija, Samostalnog sektora za drugostupanjski upravni postupak, Klasa: UP/II-423-01/15-01/539, Urbroj: 513-04/16-2 od dana 21. siječnja 2016. godine Sud je utvrdio da je istim odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv gore citiranog prvostupanjskog rješenja Financijske agencije, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02, s obrazloženjem kako žalba nije osnovana.

Iz podataka spisa predmeta razvidno je da je u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom K TEKSTIL d.o.o., Financijska agencija, Regionalni centar Zagreb, Nagodbeno vijeće HR02 dana 30.4.2015. godine svojim rješenjem otvorila postupak predstečajne nagodbe te su istog dana Oglasom pozvani vjerovnici da prijave svoje tražbine.

Dana 16.7.2015. godine u 11,00 sati održano je ispitno ročište za utvrđivanje tražbina u postupku predstečajne nagodbe nad dužnikom K TEKSTIL d.o.o., na kojem su, sukladno odredbi članka 60. stavka 2. i 3. Zakona, utvrđene tražbine vjerovnika, dakle tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine, tražbine za koje postoji ovršna isprava, te tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika, ali je njihovo postojanje i visinu naveo dužnik u izvješću iz članka 42. i 67. st. 2. Zakona.

Nakon ispitnog ročišta na kojem su utvrđene nesporne tražbine vjerovnika, doneseno je pobijano rješenje o utvrđivanju tražbina od 16.7.2015. godine i rješenje o ispravku greške od 21.7.2015. godine.

Odredbama članka 60. st. 1.-3. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi (Narodne novine broj 108/12 do 112/13) propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika, nadalje da se tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava smatraju utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaže javnom ili javno ovjеровljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala, kao i to da se tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika smatraju utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu dužnik naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. ovoga Zakona.

Iz spisa predmeta proizlazi da su na održanom ispitnom ročištu, a nakon što su pročitani iznosi obveza prema ispravama dostavljenim od strane dužnika i iznosi tražbina prema prijavama vjerovnika, utvrđene tražbine vjerovnika u ukupnom iznosu 70.775.011,73 kn, a prema tablicama koje su sastavni dio osporavanog rješenja. Tablicom je također utvrđen izlučni vjerovnik.

S obzirom da je ukupan iznos osporenih tražbina 0,00 kn (0%), utvrđeno je da ukupan iznos osporenih tražbina ne prelazi 25% vrijednosti prijavljenih tražbina te je utvrđeno da su stečeni uvjeti za nastavak postupka.

Nesporno je vjerovnik prijavio tražbinu u iznosu 6.294.092,89 kn, koja prijava tražbine je odbačena rješenjem FINA-e, Regionalnog centra Zagreb, Nagodbenog vijeća HR02 Klasa: UP-1/110/07/15-01/8016, Ur.broj: 04-06-15-8016-50 od 17.7.2015. godine, nakon što po zaključku Nagodbenog vijeća da dostavi pravnu osnovu nije dostavio valjanu pravnu osnovu temeljem koje prijavljuje spornu tražbinu u citiranom iznosu, Rješenjem ovoga tijela, u odvojenom žalbenom postupku, odbijena je žalba izjavljena protiv naprijed citiranog rješenja od 17.7.2015. godine nakon što je utvrđeno da je vjerovnik TECH CONSULT d.o.o. neosnovano i nezakonito prijavio buduću tražbinu koju dužnik nije priznao. Naime, u postupku predstečajne nagodbe Zakon o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi ne propisuje prijavljivanje i/ili priznavanje buduće tražbine koja tek može, ali ne mora nastati. Ovo tim više što je Zakonom propisan način priznavanja dospjelih i nedospjelih tražbina, ali ne i budućih, tim više što bi priznavanjem takve tražbine vjerovnik suprotno kogentnim propisima stekao ovršnu ispravu za potraživanje koje nije nastalo, niti fakturirano, niti dospjelo, obzirom da predstečajna nagodba ima snagu ovršne isprave za vjerovnike u iznosima za koje su im tražbine utvrđene.

Nesporno je da je vjerovnik TECH CONSULT d.o.o., ovdje žalitelj, vlasnik pojedinih nekretnina na kojima je upisana hipoteka u korist HYPO ALPE-ADRIA BANK d.d. u iznosu 6.294.092,89 kn, ali se ne može smatrati da isti ima tražbinu prema dužniku K TEKSTIL d.o.o. u cjelokupnom iznosu upisane hipoteke. U slučaju eventualne aktivacije založnog prava u korist banke, vjerovnik će imati regresno pravo prema dužniku.

Predmet predstečajne nagodbe bila su nesporna dugovanja i potraživanja koja su u postupku utvrđena temeljem dostavljene vjerodostojne dokumentacije, a što je i utvrđeno na održanom ročištu, i sastavljenoj tablici koja je sastavni dio pobijanog rješenja, a sve sukladno čl. 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, u kojem je proveden ispitni postupak.

Slijedom svega navedenog drugostupanjsko je tijelo mišljenja da pobijanim rješenjem nije povrijeđen zakon na štetu žalitelja, radi čega je valjalo njegovu žalbu, kao neosnovanu, odbiti.

Odredbom članka 60. stavka 1. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi propisano je da se na prvom ročištu utvrđuju tražbine prema prijavama vjerovnika i ispravama dostavljenim od strane dužnika.

Stavkom 2. navedenog članka Zakona propisano je da se tražbine u pogledu kojih postoji suglasnost između dužnika i vjerovnika o postojanju i visini tražbine tog vjerovnika te tražbine za koje postoji ovršna isprava smatraju utvrđenim tražbinama, osim ako dužnik raspolaze javnom ili javno ovjerovljenom ispravom kojom dokazuje da je tražbina prestala.

Stavkom 3. navedenog članka Zakona propisano je da se tražbine u pogledu kojih nisu podnesene prijave vjerovnika smatraju utvrđenima ako je njihovo postojanje i visinu dužnik naveo u izvješću iz članka 42. i članka 67. stavka 2. ovoga Zakona.

Stavkom 5. navedenog članka Zakona propisano je da nagodbeno vijeće sastavlja posebnu tablicu ispitanih tražbina u koju za svaku pojedinu tražbinu unosi u kojoj je mjeri utvrđena, odnosno osporena.

Stavkom 7. navedenog članka Zakona propisano je da na temelju tablice iz stavka 5. ovoga članka nagodbeno vijeće donosi rješenje kojim odlučuje o tome u kojem su iznosu utvrđene, odnosno osporene pojedine tražbine.

Prema ocjeni suda, u postupku koji je prethodio donošenju osporavanog rješenja činjenično stanje je potpuno i pravilno utvrđeno i pravilno je primijenjeno materijalno pravo. Naime, predmet predstečajne nagodbe bila su nesporna dugovanja i potraživanja koja su u postupku utvrđena temeljem dostavljene vjerodostojne dokumentacije, a što je i utvrđeno na održanom ročištu, i sastavljenoj tablici koja je sastavni dio pobijanog rješenja, sve sukladno čl. 60. Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi, u kojem je proveden ispitni postupak, a u odnosu na prijavljenu tražbinu tužitelja kao vjerovnika prema dužniku K TEKSTIL d.o.o. tužitelj - vjerovnik nije dostavio valjanu pravnu osnovu temeljem koje prijavljuje spornu tražbinu u citiranom iznosu odnosno vjerovnik TECH CONSULT d.o.o. je neosnovano i nezakonito prijavio buduću tražbinu koju dužnik nije priznao, pa kako dakle, ne postoji suglasnost između vjerovnika i dužnika, niti postoji ovršna isprava, to je u upravnom postupku nedvojbeno bilo osnove za zaključak da se radi o spornoj tražbini, koja u tom slučaju ne može biti predmetom predstečajne nagodbe sukladno prethodno citiranim odredbama Zakona o financijskom poslovanju i predstečajnoj nagodbi. Navedena tražbina ne prelazi iznos od 25% vrijednosti prijavljenih tražbina, te je tuženik pravilno zaključio da su ispunjeni uvjeti za nastavak postupka predstečajne nagodbe.

Stoga je sud na temelju članka 57. stavka 1. Zakona o upravnim sporovima odbio tužbeni zahtjev kao neosnovan.

Tužitelju je odbijen zahtjev za naknadu troška upravnog spora kao neosnovan na temelju odredbe članka 79. stavka 4. Zakona o upravnim sporovima budući da je izgubio spor u cijelosti.

U Zagrebu, 26. rujana 2018.

Sutkinja:
Željka Babarović, v.r.

PUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom upravnom sudu Republike Hrvatske. Žalba se podnosi putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i sve stranke u sporu, u roku od 15 dana od dana dostave ove presude.

DNA:

1. Zajednički odvjetnički ured Josip Kozjak i Miroslav Rendić, 42 000 Varaždin, Franjevački trg 11
2. Ministarstvo financija Republike Hrvatske, Samostalni sektor za drugostupanjski upravni postupak, 10 000 Zagreb, Frankopanska 1
3. K TEKSTIL d.o.o., 42 000 Varaždin, Svilarska 2
4. U spis

Za točnost otpavka – ovlaštenu službenik:

Snježana Miletić

